

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139966104448/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Har knuset Slange-Panden,
Og givet ham sin Rest;
Men os en ævig Fest.
Trods Synd! Du est hengivet.
Trods Død! Du est jo Livet.
Trods Helveds hele Flok!
Du est os ævig nok.
Immanuel opstanden &c.

Nr. 296. - XIII.

20

1,

I arme Qvinder! hvorfor saa vaade Kinder,
Saa vaade Kinder? hvad skal den Urte-Kram?
Jeg siger sandt; Han er igien opstanden,
Igien opstanden det slagtede Guds Lam.
O Tak, vort Liv det søde!
Tak! Tak! Du for os døde
Du for os døde. Hallelujah! Vi veed:
Du lever, vi tillige,
Saa læng' du har et Rige
Du har et Rige, i Tiid og Ævighed.

2,

Velkommen søde Guds Søn, vort Liv fra Døde,
Vort Liv fra Døde, fra Kors, fra Striid og Grav!
Du slap fra dennem, og vi med dig igiennem
Med dig igiennem din Pines røde Hav.

4, 9 *svig*] *Himnel*.

4, 3: 1. Mos. 3, 15. — 4, 4: *sin Rest*] sin bekomst. — 4, 6-8: *trods*] lige meget med. — 4, 6: *du est hengivet*] nemlig for vore synder, Rom. 4, 25. — 4, 7: *du est jo Livet*] Joh. 11, 25; 14, 6; Kol. 3, 4.

Nr. 296—XIII. Original. Et påskedigt. Emne: engles budskab til kvinderne ved graven, Mt. 28, 5-6; Mk. 16, 5-6. Jfr. nr. 46. Digtet er en dialog, men mangler replikangivelse: i 1, 1-4 er englen den talende; i resten af digtet taler kvinderne og bringer den opstandne en lovprisning. — 1, 2: *Urte-Kram*] i ældre sprog: krydderier, her om de »dyrebare urter» (nu »vellygtende salver»), som kvinderne bragte med til graven, Lk. 23, 56; 24, 1. — 1, 4: *det slagtede Guds Lam*] Es. 53, 7; 1. Kor. 5, 7; Joh. Ab. 5, 6, 12. Jfr. Joh. 1, 29. — 1, 5: *vort Liv*] tiltale til Jesus, Kol. 3, 4. — 1, 8: *di tillige*] også vi (lever, når du lever), Joh. 14, 19. — 2, 4: *igiennem din Pines røde Hav*] om Jesu blodige sved, men samtidig betydning til Israels frelse ved overgangen over det røde hav, 2. Mos. 14.

Thi hvad dig vederfores,
Er vist i Troen vores
I Troen vores. Nu har vi Freden her.
Trods Marter, Sverd og Bue!
Men, naar skal vi dig skue
Skal vi dig skue, som havde os saa kier?

21

Nr. 297. - XIV.

1.

Paaſke-Morgen, Paaſke-Morgen kom vor Borgen,
Hallelujah! hiem,
Eadte Striden, endte Striden, gjorde Tiden
Ævig angennem.
Seer hvor Dragen, seer hvor Dragen ligger slagen,
Øde er hans Fange-Slot.
Slot :.: Fange-Slot.
Mørkheds Porte, Mørkheds Porte ere giorte
Til en ævig Spot
Spot :.: ævig Spot.

2.

Op med Psalmer, op med Psalmer, hid med Palmer.
Fryd sig Zions Egn!
Spiller klinger, spiller klinger, synger svinger
Alle Frydens Tegni!
Gak i møde, gak i møde den, som døde,

2, 5: *hvad dig vederfores* | hvad der skete dig. — 2, 6: *elst* | utvivlsomt. — 2, 7: *Es. 53, 5; Rom. 5, 1.* — 2, 8: *trods* | lige meget med.
Nr. 297 — XIV. Original. En påskesalm. — 1, 1-2: *kom hiem* | fra dødsriget; *Borgen* | garant, den, der står inde for vor frelse, måske med tanke på betalingen af vor syndesæld. *Hallelujah* | hebr. pris Herren, her med tonen på 8. stavelse. — 1, 3-4: *Tiden* | timeligheden; ved sin opstandelse har Kristus bevirket, at allerede det jordiske liv rummer en evig herlighed; *angennem* | yndig, herlig. — 1, 5: *Joh. Ab. 12, 9 fig.* — 1, 8: *Mørkheds Porte* | portene til »det yderste mørke« (nu »mærket udenfor«, Mt. 8, 12) a: til helvede. — 2, 1: *Palmer* | palmegrene som »est- eller sejrstegn«. 3. Mos. 23, 40; 1. Mak. 13, 51; 2. Mak. 10, 7; Joh. 12, 13; Joh. Ab. 7, 9. — 2, 2: *støj* | støj; *dig*. — 2, 3-4: *sønger alle Frydens Tegni* | sving alle sammen glædes-tegnet a: palmegrenene, jfr. nr. 4, 2, 1-2; 362, 1, 4 og 3, 11.